

Mál nr. 65/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Vátryggingartaki (A)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot dags. 11. janúar 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 11. mars 2024, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið að vinna í töfluherbergi stöðvarhússins í Lagarfossvirkjun og þegar hann hafi komið út úr herberginu hafi hann fallið í gegnum opinn hlera á gönguleið og lent á steingólfi í vélasal virkjunarinnar og slasast. Samkvæmt fyrirliggjandi matsgerð er varanleg læknisfræðileg örorka hans 20%. M telur að slysið megi fyrst og fremst rekja til þess að hlerinn hafi verið opnaður og að gleymst hafi að láta hann vita. M var starfsmaður R. M telur að skylda hafi hvílt á A sem eftirlitsaðila með framkvæmdunum að tryggja að fyllsta öryggis og góðs aðbúnaðar og hollustuhátta væri gætt við framkvæmd vinnu og varðandi aðbúnað á vinnustað, sbr. 13., 37. og 42. gr. laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Þá byggir M á því að aðstæður í virkjuninni á slysdegi hafi ekki verið í samræmi við reglur um húsnæði vinnustaða nr. 581/1995. Í 4. mgr. 3. gr. reglnanna sé mælt fyrir um að ganga skuli m.a. frá opnun þannig að ekki sé hættu á að starfsfólk eða aðrir geti fallið niður og slasast. Þá komi fram í 5. mgr. 39. gr. reglnanna að ef hættusvæði sé á vinnustöðum þar sem starfsmenn geti fallið skuli afgirða þau til að koma í veg fyrir aðgang óviðkomandi starfsmanna.

Í bréfi V kemur fram að verkið sem um ræði hafi snúið að því að sinna viðhaldi á einni af eldri vélum stöðvarhússins. Samkvæmt upplýsingum frá A var hlutverk fyrirtækisins við verkið ráðgjöf og að sinna faglegu eftirliti ásamt ýmsum hönnunarbáttum. Í eftirlitinu hafi falist að fylgjast með gæðum verksins, stýra verkfundum, halda utan um kostnað og fylgja eftir tímaáætlunum. Umsjón með verkefninu hafi verið í höndum aðalverktaka ásamt verkkaupa. Það hafi því ekki verið í verkahring A að sjá um öryggiseftirlit á verkstað og A hafi heldur ekki verið með daglegt eftirlit. A hafi ekkert komið að verklegum framkvæmdum verksins heldur hafi verktakar alfarið séð um þær. Það hafi því ekki verið í verkahring A að fylgjast með því hvort búið væri að tryggja hlera við hífingar heldur í verkahring verktaka. V getur því ekki fallist á að A beri þær skyldur sem lagðar eru á atvinnurekendur í lögum nr. 46/29810 og slys M sé ekki að rekja til atriða sem A beri skaðabótaábyrgð á að lögum.

Álit.

Í máli þessu er ágreiningur um það hvort A beri ábyrgð á því að M hafi ekki vitað hlerinn var opinn og hann hafi fallið niður í vélasalinn og slasast. Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni hans verður að sanna að skilyrði skaðabótaréttar séu uppfyllt. Í þessu máli ber M sönnunarbyrði fyrir því að slys hans sé að rekja til saknæmra og ólögmætra athafna eða athafnaleyxis A eða annarra atvika eða aðstæðna sem það eða starfsmenn þess bera ábyrgð á. Í gögnum málsins liggur ekki fyrir samningur um verklýsingu A við verkið en það kemur fram í tölvupósti frá A að A hafi ekki séð um öryggiseftirlit og ekki heldur verið með daglegt eftirlit og það hafi því ekki verið hluti af verkefni A að fylgjast með hvort borðar hafi verið settir fyrir opinn mannop. Það liggur því ekki fyrir nein sönnun á því að A hafi átt að sjá um öryggiseftirlit á staðnum. Halla af slíkum sönnunarskorti ber M með hliðsjón af fyrrnefndum sönnunarreglum. Með vísan til þess ber V ekki bótaábyrgð á tjóni M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs A hjá V.

Reykjavík, 11. júlí 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir